

Com el guardabarrera
del pas a nivell que, gelós,
espera el tren que passa veloç
aixecant polseguera,

vigilo amb zel d'amant
que res no aturi el teu camí franc
i arribis sense cap entrebanc
on la vida t'espera.

No fos cas que el camí li fes basarda
al teu àngel de la guarda.

Com el sereno que
carregat amb un manat de claus
vetllava pel silenci i la pau
del barri que dormia
i cuitós feia cap,
colpejant la llanceta, al reclam
del veí que picava de mans,
a obrir la porteria.

Com el sereno que
carregat amb un manat de claus
vetllava pel silenci i la pau
del barri que dormia,

pensa que sempre hi sóc.
A tota hora i en qualsevol lloc.
Només crida'm i ho deixaré tot
per fer-te companyia.

No fos cas que la nit li fes basarda
al teu àngel de la guarda.